

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายและระยะเวลาผ่านกเจลล์ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่าย และระยะเวลาผ่านกเจลล์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น แบ่งการพิจารณาออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

4.1 อธิบายลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่น่าจะนำไปสู่ความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดระดับของค่าใช้จ่ายและระยะเวลาผ่านกเจลล์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

4.2 วิเคราะห์สมการถดถอยพหุ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ ทั้งในแง่ของขนาดในกรณีที่เป็นตัวแปรที่มีขนาดและในแง่ของทิศทางของความสัมพันธ์

4.1 ลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจากการสำรวจ แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 5 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป ทวีปอเมริกาเหนือ เอเชียตะวันออกและแปซิฟิก ตะวันออกกลาง และนักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น ๆ มีลักษณะด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับความถี่ในการเดินทาง การจัดการเดินทาง เพศ สถานภาพ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง อายุ อาชีพและสถานที่พักแรมในประเทศของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ฯลฯ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ ความถี่ในการเดินทาง

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกา เหนือ	เอเชีย แปซิฟิก	ตะวันออก กลาง	อื่น ๆ
ความถี่ในการเดินทาง	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- มาครั้งแรก	60.88%	81.82%	80.00%	44.53%	50.00%	48.03%
- มามากกว่า 1 ครั้ง	39.12%	18.18%	20.00%	55.47%	50.00%	51.97%

ประเทศ	รวม	ยุโรป	อเมริกา เหนือ	เอเชีย แปซิฟิก	ตะวันออก กลาง	อื่น ๆ
ความถี่ในการเดินทาง	100.00%	17.05%	6.46%	33.08%	4.13%	39.28%
- มาครั้งแรก	100.00%	25.47%	9.43%	26.89%	3.77%	34.43%
- มามากกว่า 1 ครั้ง	100.00%	6.86%	2.86%	40.57%	4.57%	45.14%

จากการสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรก เช่น จากทวีปยุโรปคิดอัตราส่วนได้ 81.82% จากทวีปอเมริกาเหนือคิดอัตราส่วน 80.00% ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วนักท่องเที่ยวจากการสำรวจเดินทางมาเป็นครั้งแรกคิดอัตราส่วนได้เท่ากับ 60.88% มีเพียงนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกเท่านั้น ที่มีนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวมากกว่า 1 ครั้ง 55.47% เหตุที่นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกส่วนใหญ่เดินทางมามากกว่า 1 ครั้ง อาจเป็นเพราะระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไม่มากนักเนื่องจากเป็นประเทศในกลุ่มเอเชียด้วยกัน และอาจเป็นที่ความสะดวกสบายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่

ไม่สูงมากนัก ทั้งหมดนี้อาจเป็นสาเหตุที่นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวมากกว่า 1 ครั้ง และจากตารางข้างต้นจะพบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาครั้งแรก 26.89% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาครั้งแรกทั้งหมด เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก และ 25.47% เป็นนักท่องเที่ยวจากยุโรป และ 40.57% ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมามากกว่า 1 ครั้งเป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวต่างประเทศ
กับการจัดการเดินทาง

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย&แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
การจัดการเดินทาง	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว	23.78%	6.06%	23.08%	47.24%	20.00%	22.52%
- เดินทางมาเอง	76.22%	93.94%	76.92%	52.76%	80.00%	77.48%

ประเทศ	รวม	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย&แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
การจัดการเดินทาง	100.00%	17.14%	6.75%	32.99%	3.90%	39.22%
- เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว	100.00%	3.74%	5.61%	56.08%	2.80%	31.78%
- เดินทางมาเอง	100.00%	22.30%	7.19%	24.10%	4.32%	42.09%

จากตารางที่ 4.2 จะพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะจัดการเดินทางมาเที่ยวด้วยตัวเอง เช่น นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ เอเชียและแปซิฟิกและตะวันออกกลาง โดยคิดเป็นอัตราส่วนถึง 93.94% 76.92% 52.76% และ 80.00% ตามลำดับ แต่ถ้าดูสัดส่วนของนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกแล้ว จะพบว่าถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวส่วนมากจะจัดการเดินทางมาเองก็ตาม แต่สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวก็มีสูงมากเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศอื่นๆ คือ มีสัดส่วนถึง 47.24% และถ้าดูตารางต่อมาก็จะพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว 56.08% เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก ส่วนนักท่องเที่ยวจากกลุ่มอื่น ๆ มีการเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวน้อยมาก เหตุที่นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกมีการเดินทางกับบริษัทนำเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น ๆ อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีการเดินทางมาเที่ยวบ่อยครั้งมากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ (จากตารางที่ 4.1) ซึ่งการมาเที่ยวที่บ่อยครั้งอาจมีข้อจำกัดด้านเวลาคือ นักท่องเที่ยวอาจมีเวลาในช่วงสั้น ๆ เพื่อมาท่องเที่ยว การมาเที่ยวกับบริษัทนำเที่ยวสามารถกำหนดระยะเวลาและมีตารางการท่องเที่ยวที่ได้แน่นอน จึงน่าจะสะดวกกับนักท่องเที่ยวที่มีระยะเวลาจำกัดและมีโอกาสที่จะมาเที่ยวได้ค่อนข้างบ่อย

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ เพศ

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย & แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
เพศ	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ชาย	67.47%	53.73%	48.15%	85.16%	70.59%	79.74%
- หญิง	32.53%	46.27%	51.85%	14.84%	29.41%	20.26%

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ เพศ (ต่อ)

ประเทศ	รวม	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย & แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
เพศ	100.00%	17.09%	6.89%	32.65%	4.34%	39.03%
- ชาย	100.00%	12.33%	4.45%	37.33%	4.11%	41.78%
- หญิง	100.00%	31.00%	14.00%	19.00%	5.00%	31.00%

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยจากการสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวชายมากกว่านักท่องเที่ยวหญิง โดยคิดค่าเฉลี่ยได้เท่ากับ 67.47% และในกลุ่มประเทศเหล่านี้ มีเพียงนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกาเหนือเท่านั้นที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จากการสำรวจเป็นนักท่องเที่ยวหญิงมากกว่าชาย คือ เป็นหญิง 51.85% ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกาเหนือทั้งหมด และเมื่อดูตารางต่อมาจะพบว่า นักท่องเที่ยวชายส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกคิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 37.33% ของจำนวนนักท่องเที่ยวชายทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวหญิงส่วนใหญ่มาจากทวีปยุโรป 31.00% ของจำนวนนักท่องเที่ยวหญิงทั้งหมด

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ สถานะภาพ

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชียแปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
สถานะภาพ	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- โสด	49.70%	78.79%	48.15%	44.19%	35.29%	42.11%
- แต่งงานแล้ว	48.08%	21.21%	51.85%	51.94%	58.82%	56.58%
- หย่าร้าง	2.21%	0.00%	0.00%	3.88%	5.88%	1.32%

ประเทศ	รวม	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชียแปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
สถานะภาพ	100.00%	16.88%	6.90%	32.99%	4.35%	38.88%
- โสด	100.00%	27.08%	6.77%	29.69%	3.12%	33.33%
- แต่งงานแล้ว	100.00%	7.33%	7.33%	35.08%	5.24%	45.03%
- หย่าร้าง	100.00%	0.00%	0.00%	62.50%	12.50%	25.00%

จากตารางที่ 4.4 พบว่าสถานะภาพของนักท่องเที่ยวโดยส่วนรวมมีทั้งโสดและแต่งงานแล้ว โดยมีอัตราส่วนใกล้เคียงกัน คือ 49.70% และ 48.08% ตามลำดับ แต่ถ้าดูเป็นกลุ่มแล้วจะพบว่านักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปส่วนมาก 78.79% มีสถานะภาพโสด แต่สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศอื่น ๆ นั้น มีอัตราส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีสถานะภาพโสดกับแต่งงานแล้วพอ ๆ กัน เหตุที่ผลการสำรวจนักท่องเที่ยวจากยุโรปส่วนใหญ่โสดนั้น เมื่อคู่เทียบกับตารางที่ 4.6 ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกับอายุ แล้วพบว่า

นักท่องเที่ยวจากยุโรปมีจำนวนมากที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น ซึ่งส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 24 ปีมีจำนวนน้อย จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวจากยุโรปมีสถานะภาพโสดมากกว่านักท่องเที่ยวจากกลุ่มอื่น และจากตารางต่อไปนี้จะพบว่า นักท่องเที่ยวโสดนั้นส่วนใหญ่ 29.69% ของนักท่องเที่ยวที่มีสถานะภาพโสด มาจากทวีปเอเชียและแปซิฟิก รองลงมาจะมาจากทวีปยุโรปคิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 27.08% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีสถานะภาพโสดทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่แต่งงานแล้วและนักท่องเที่ยวที่มีสถานะภาพหย่าร้าง ส่วนใหญ่จะมาจากทวีปเอเชียและแปซิฟิก

ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ วัตถุประสงค์ที่มา

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย & แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
วัตถุประสงค์ที่มา	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-พักผ่อนและเพื่อความบันเทิง	76.28%	86.57%	88.46%	72.66%	76.47%	57.24%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	3.43%	1.49%	0.00%	11.72%	0.00%	3.95%
-ธุรกิจ	13.76%	8.96%	7.69%	10.16%	17.65%	24.34%
-ประชุม/สัมมนา	3.12%	0.00%	0.00%	3.13%	5.88%	6.58%
-อื่น ๆ	3.41%	2.99%	3.85%	2.34%	0.00%	7.89%

ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ วัตถุประสงค์ที่มา(ต่อ)

ประเทศ	รวม	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชียแปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
วัตถุประสงค์ที่มา	100.00%	17.18%	6.67%	32.82%	4.36%	38.97%
-พักผ่อนและเพื่อความบันเทิง	100.00%	21.17%	8.39%	33.94%	4.74%	31.75%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	100.00%	4.54%	0.00%	68.18%	0.00%	27.27%
-ธุรกิจ	100.00%	9.84%	3.28%	21.31%	4.92%	60.66%
-ประชุม/สัมมนา	100.00%	0.00%	0.00%	26.67%	6.67%	66.67%
-อื่น ๆ	100.00%	11.11%	5.56%	16.67%	0.00%	66.67%

จากตารางที่ 4.5 พบว่านักท่องเที่ยวจากการสำรวจ 76.28% มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน รองลงมาเพื่อติดต่อธุรกิจ 13.76% ถ้าดูในแต่ละกลุ่มของนักท่องเที่ยวแล้วก็จะพบว่า วัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์รองเหมือนกับค่าเฉลี่ยที่ได้ ยกเว้นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกซึ่งวัตถุประสงค์รองไม่ใช่เพื่อทำธุรกิจแต่เพื่อเยี่ยมเพื่อน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 11.72% ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะประเทศเราเป็นประเทศในแถบเอเชียเหมือนกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กันมานาน ตัวอย่างเช่น ชาวจีนที่เดินทางไปมาเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้อง ซึ่งนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกมีความสัมพันธ์จุดนี้มากกว่านักท่องเที่ยวจากแถบอื่น และจากตารางต่อมาพบว่านักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนนั้นส่วนใหญ่ 33.94% เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก รองลงมา 21.17% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์นี้ เป็นนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป และสำหรับวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อนหรือญาตินั้นจะพบว่า นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกจะมีวัตถุประสงค์นี้มากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 68.18% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์นี้ทั้งหมด

ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ อายุ

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชียแปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ต่ำกว่า 24 ปี	17.88%	23.88%	18.52%	16.28%	11.76%	18.95%
- 25 - 44 ปี	58.85%	67.16%	44.44%	64.34%	58.82%	59.48%
- มากกว่า 45 ปี	23.27%	8.96%	37.04%	19.38%	29.41%	21.57%

ประเทศ	รวม	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชียแปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	17.05%	6.87%	32.82%	4.33%	38.93%
- ต่ำกว่า 24 ปี	100.00%	21.92%	6.85%	28.77%	2.74%	39.73%
- 25 - 44 ปี	100.00%	18.67%	4.98%	34.44%	4.15%	37.76%
- มากกว่า 45 ปี	100.00%	7.60%	12.66%	31.65%	6.33%	41.77%

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-44 ปี คิดเป็นอัตราส่วนเฉลี่ยได้เท่ากับ 58.85% รองลงมาจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 23.27% จากการสำรวจนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 31.65% ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี ก็เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกอีกเช่นกัน รองลงมาเป็นนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป เหตุที่นักท่องเที่ยวจากยุโรปส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงไม่มากนัก เมื่อเทียบกับตารางที่

4.5 ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับวัตถุประสงค์ที่มา จะพบว่า นักท่องเที่ยวจากยุโรปส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนและความบันเทิง สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อธุรกิจและการประชุมสัมมนานั้นมีส่วนน้อยมาก อาจเป็นไปได้ที่ยุโรปกับประเทศไทยนั้น มีระยะทางไกลมากเกินไปที่จะมีการจัดประชุมสัมมนาในต่างประเทศ แตกต่างจากประเทศในแถบเอเชียและแปซิฟิกซึ่งถ้าดูจากตารางดังกล่าวแล้วจะพบว่า สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจและประชุมสัมมนานั้นมีสูงกว่านักท่องเที่ยวจากยุโรป ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว อาจเป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวจากยุโรปมีอาสุมโดยเฉลี่ยน้อยกว่านักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก ที่มีวัตถุประสงค์ในการมาเพื่อทำธุรกิจและประชุมสัมมนามากกว่า

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ อาชีพ

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย & แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	27.93%	19.41%	40.74%	31.78%	23.53%	24.18%
- พนักงานเอกชน	36.53%	43.28%	14.81%	44.19%	29.41%	50.99%
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	7.47%	13.43%	7.40%	9.30%	5.88%	1.31%
- แม่บ้าน	8.02%	4.48%	18.52%	0.78%	11.76%	4.58%
- นักศึกษา	12.97%	10.45%	18.52%	3.88%	23.53%	8.50%
- อื่น ๆ	7.08%	8.95%	0.00%	10.08%	5.88%	10.45%

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปส่วนมากที่มาท่องเที่ยวประเทศไทยจากการสำรวจนี้ มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 43.28% ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากยุโรปทั้งหมด รองลงมาเป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 19.41% และ 13.43% ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวจาก

อเมริกาเหนือ 40.74% เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ 37.04% เป็นแม่บ้านและนักศึกษา สำหรับนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกนั้น 44.19% มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน รองลงมา 31.78% เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และประกอบธุรกิจส่วนตัว 9.30% ส่วนนักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลาง 29.41% เป็นพนักงานเอกชน และ 23.53% เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ นักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางจำนวนมากเป็นนักศึกษาคิดเป็นอัตราส่วนเท่ากับ 23.53%

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวต่างประเทศ กับ สถานที่พักแรม

ประเทศ	ค่าเฉลี่ย	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย&แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
สถานที่พักแรม	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- โรงแรม	73.42%	57.58%	74.07%	89.84%	64.71%	80.92%
- เกสต์เฮ้าส์	21.05%	34.85%	22.22%	6.25%	29.41%	12.50%
- บ้านเพื่อน	3.09%	3.03%	0.00%	3.91%	5.88%	2.63%
- อื่น ๆ	2.44%	4.55%	3.70%	0.00%	0.00%	3.95%

ประเทศ	รวม	ยุโรป	อเมริกาเหนือ	เอเชีย&แปซิฟิก	ตะวันออกกลาง	อื่น ๆ
สถานที่พักแรม	100.00%	16.92%	6.92%	32.82%	4.36%	38.97%
- โรงแรม	100.00%	12.38%	6.52%	37.46%	3.58%	40.06%
- เกสต์เฮ้าส์	100.00%	37.70%	9.84%	13.12%	8.20%	31.15%
- บ้านเพื่อน	100.00%	16.67%	0.00%	41.67%	8.33%	33.33%
- อื่น ๆ	100.00%	30.00%	10.00%	0.00%	0.00%	60.00%

จากตารางที่ 4.8 จะพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากพักโรงแรมมากที่สุด คิดเป็นอัตราส่วนเฉลี่ยได้เท่ากับ 73.42% รองลงมา คือ เกสต์เฮ้าส์ 21.05% และบ้านเพื่อน 3.09% ซึ่งนักท่องเที่ยวจากทุกประเทศมีรูปแบบเหมือนกันในเรื่องการพักแรม แต่จะสังเกตเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีอัตราการเข้าพักโรงแรมสูงสุดได้แก่ นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกคิดเป็นอัตราส่วนได้เท่ากับ 37.46% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมทั้งหมด รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวจากยุโรปซึ่งมีส่วนของการพักโรงแรมเท่ากับ 12.38% แต่นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปมีส่วนของการพักเกสต์เฮ้าส์สูงมากคือคิดเป็นสัดส่วนถึง 37.70% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักเกสต์เฮ้าส์ทั้งหมด ซึ่งเมื่อเทียบกับตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศถิ่นที่มาที่ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวแล้ว จะพบว่านักท่องเที่ยวจากยุโรปนั้นจะมีระยะเวลาพำนักที่นานกว่านักท่องเที่ยวในกลุ่มอื่น ๆ การที่มีระยะเวลาพำนักนานนั้น อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ต้องประหยัดเรื่องค่าที่พัก โดยการพักเกสต์เฮ้าส์ซึ่งมีราคาถูกกว่าโรงแรม จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อัตราส่วนของการเข้าพักเกสต์เฮ้าส์ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้สูงกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ซึ่งสำหรับนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก ก็มีลักษณะคล้าย ๆ กัน คือเมื่อเปรียบเทียบกับตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศถิ่นที่มา ที่ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวแล้วจะพบว่า นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก มีระยะพำนักค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มอื่นในเรื่องของค่าที่พักในระยะเวลาสั้น ๆ จึงอาจไม่เป็นปัญหา ทำให้นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกมีแนวโน้มในการพักโรงแรมค่อนข้างสูงกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยว กับ สัญชาติของนักท่องเที่ยว

รายได้ของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	น้อยกว่า US\$	US\$	มากกว่า US\$
		3,999	4,000-9,999	10,000
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ยุโรป	32.86%	20.34%	34.62%	43.61%
- อเมริกาเหนือ	3.70%	1.69%	1.92%	7.49%
- เอเชียและแปซิฟิก	24.51%	28.81%	28.85%	15.86%
- ตะวันออกกลาง	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
- อื่น ๆ	38.94%	49.15%	34.62%	33.04%

จากตารางที่ 4.9 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า US\$ 3,999 ต่อปี ที่มาเที่ยวประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก คิดเป็นอัตราส่วนได้เท่ากับ 28.81% รองลงมาได้แก่ นักท่องเที่ยวจากยุโรป คิดเป็นอัตราส่วนได้เท่ากับ 20.34% ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า US\$ 10,000 ต่อปีที่มาเที่ยวประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป คิดเป็นอัตราส่วนได้เท่ากับ 43.61% รองลงมาได้แก่ นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก คิดเป็นอัตราส่วนได้เท่ากับ 15.86% ถ้าสังเกตนักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือแล้วจะพบว่า นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ในช่วงที่มากกว่า US\$ 10,000 ต่อปี

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยว กับ วัตถุประสงค์ที่มา

รายได้ของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	น้อยกว่า US\$	US\$	มากกว่า US\$
		3,999	4,000-9,999	10,000
วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- พักผ่อนและเพื่อความบันเทิง	65.57%	61.02%	64.71%	70.98%
- เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	9.72%	11.86%	13.73%	3.57%
- ธุรกิจ	14.01%	10.17%	11.76%	20.09%
- ประชุม/สัมมนา	6.18%	8.47%	7.84%	2.23%
- อื่น ๆ	4.52%	8.47%	1.96%	3.13%

จากตารางที่ 4.10 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า US\$ 3,999 ต่อปี ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นอัตราส่วนเท่ากับ 61.02% วัตถุประสงค์รองลงมา ได้แก่ เยี่ยมเพื่อน คิดอัตราส่วนได้เท่ากับ 11.86% ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง US\$ 4,000 - 9,999 ต่อปี ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนคิดเป็นอัตราส่วนเท่ากับ 64.71% รองลงมามีวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อน 13.73% และทำธุรกิจ 11.76% ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า US\$10,000 ต่อปี ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น 70.98% มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน และ 20.09% มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจ สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อนนั้น สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในกลุ่มนี้นั้น มีอัตราส่วนน้อยมาก คือมีเพียง 3.57% ซึ่งเมื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวแล้วจะพบว่า นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มรายได้ใดก็ตาม ส่วนใหญ่วัตถุประสงค์ในการมาประเทศไทย คือ เพื่อพักผ่อนและเพื่อความบันเทิง แต่จะต่างกันตรงวัตถุประสงค์รอง คือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงส่วนใหญ่ถ้าไม่มาเพื่อพักผ่อนก็จะมาเพื่อทำธุรกิจ ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในระดับที่น้อยกว่า US\$ 3,999 และ US\$ 4,000-9,999 ส่วนใหญ่วัตถุประสงค์รองจะเป็นการมาเพื่อเยี่ยมเพื่อนหรือญาติมากกว่าการมาทำธุรกิจ

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยว กับ อายุ

รายได้ของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	น้อยกว่า US\$	US\$	มากกว่า US\$
		3,999	4,000-9,999	10,000
อายุ	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ต่ำกว่า 24 ปี	18.35%	28.81%	13.46%	12.78%
- 25-44 ปี	66.53%	54.24%	78.85%	66.52%
- มากกว่า 45 ปี	15.12%	16.95%	7.69%	20.70%

จากตารางที่ 4.11 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 25-44 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า US\$3,999 ต่อปี ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 25-44 ปี รองลงมา มีอายุอยู่ในช่วงต่ำกว่า 24 ปี ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้อยู่ระหว่าง US\$4,000-9,999 ต่อปี ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ระหว่าง 25-44 ปี รองลงมา เป็นนักท่องเที่ยวที่อายุต่ำกว่า 24 ปี สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า US\$10,000 ต่อปีนั้น 66.52% เป็นนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปี และ 20.70% เป็นนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี ซึ่งจะพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี นั้นส่วนใหญ่จะมีรายได้มากกว่า US\$10,000 ต่อปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี นั้นส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อยกว่า US\$3,999 ต่อปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปี ส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ระหว่าง US\$4,000-9,999 ต่อปี เหตุที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า US\$ 3,999 ต่อปีนั้น อาจเนื่องจากส่วนหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยเป็นนักศึกษา ดูได้จากตารางที่ 4.12 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยวกับอาชีพ จะพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีรายได้ในช่วงน้อยกว่า US\$ 3,999 ต่อปี ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้น้อย

การอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันและระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของตัวแปรแต่ละตัวที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน และส่วนของตัวแปรแต่ละตัวที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาพำนัก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จากตารางที่ 4.12 ถึงตารางที่ 4.17 เป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งเป็นทั้งหมด 6 ตารางด้วยกัน คือ ตารางแสดงความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกับรายได้ของนักท่องเที่ยว สัญชาติของนักท่องเที่ยว วัตถุประสงค์มา เพศ อายุ และอาชีพของนักท่องเที่ยว ซึ่งในแต่ละตารางได้แบ่งกลุ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยออกเป็น 12 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่า 1,500	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 2	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,501-1,800	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 3	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,801-2,100	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 4	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2,101-2,400	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2,401-2,700	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 6	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2,701-3,000	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 7	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3,001-3,300	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 8	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3,301-3,600	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 9	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3,601-3,900	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 10	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3,901-4,200	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 11	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4,201-4,500	บาท/คน/วัน
กลุ่มที่ 12	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่า 4,501	บาท/คน/วัน

เหตุผลที่แบ่งกลุ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวออกเป็น 12 กลุ่มข้างต้น เนื่องจากค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะตกอยู่ในช่วง 1,500-3,000 บาท/คน/วัน จึงได้แบ่งช่วงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยดังกล่าวให้มีความกว้างประมาณ 300 บาท/คน/วัน แต่เนื่องจากถ้า

แบ่งลงมากกว่า 1,500 บาทลงไป และแบ่งช่วงที่เกิน 4,501 บาทขึ้นไป จะทำให้ช่วง
ค่าใช้จ่ายที่ได้กระจายออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ มากไป ดังนั้นในช่วงที่ต่ำกว่า 1,500 บาท และ
สูงกว่า 4,501 บาท จึงได้ทำเป็นกลุ่มเดียวเท่านั้น

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ รายได้ของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	ต่ำกว่า 1500	1501- 1800	1801- 2100	2101- 2400
รายได้ของนักท่องเที่ยว	100.00%	33.61%	7.56%	5.88%	4.20%
-ต่ำกว่า US\$ 3,999	100.00%	56.67%	3.33%	5.00%	3.33%
-US\$ 4,000-9,999	100.00%	40.38%	13.46%	1.92%	1.92%
-สูงกว่า US\$ 10,000	100.00%	26.53%	7.35%	6.94%	4.90%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	2401- 2700	2701- 3000	3001- 3300	3301- 3600
รายได้ของนักท่องเที่ยว	100.00%	5.32%	10.93%	2.24%	2.24%
-ต่ำกว่า US\$ 3,999	100.00%	1.67%	11.67%	1.67%	0.00%
-US\$ 4,000-9,999	100.00%	3.85%	13.46%	3.85%	7.69%
-สูงกว่า US\$ 10,000	100.00%	6.53%	10.20%	2.04%	1.63%

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ รายได้ของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	3601- 3900	3901- 4200	4201- 4500	มากกว่า 4501
รายได้ของนักท่องเที่ยว	100.00%	1.40%	3.08%	2.24%	21.29%
-ต่ำกว่า US\$ 3,999	100.00%	3.33%	1.67%	1.67%	10.00%
-US\$ 4,000-9,999	100.00%	0.00%	1.92%	0.00%	11.54%
-สูงกว่า US\$ 10,000	100.00%	1.22%	3.67%	2.86%	26.12%

จากตารางที่ 4.12 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า US\$ 3,999 ต่อปี ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็น 56.67% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่า 1500 บาททั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในช่วง US\$ 4,000-9,999 นั้น ส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทเช่นกัน คิดเป็นอัตราส่วนเท่ากับ 40.38% ของจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ทั้งหมด และสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงกว่า US\$ 10,000 ต่อปีนั้นส่วนใหญ่ 26.12% ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน และอีกส่วนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ สัญชาติของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	ต่ำกว่า	1501-	1801-	2101-
		1500	1800	2100	2400
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	34.78%	7.67%	5.63%	4.36%
— ยุโรป	100.00%	44.78%	7.46%	5.97%	1.49%
— อเมริกาเหนือ	100.00%	22.22%	14.81%	11.11%	11.11%
— เอเชียและแปซิฟิก	100.00%	28.35%	5.51%	6.30%	7.87%
— ตะวันออกกลาง	100.00%	41.18%	11.76%	5.88%	0.00%
— อื่น ๆ	100.00	37.50%	7.89%	3.95%	3.29%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	2401-	2701-	3001-	3301-
		2700	3000	3300	3600
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	5.37%	10.49%	2.56%	2.56%
— ยุโรป	100.00%	7.46%	11.94%	2.99%	4.48%
— อเมริกาเหนือ	100.00%	7.41%	11.11%	3.70%	0.00%
— เอเชียและแปซิฟิก	100.00%	5.51%	14.17%	1.57%	2.36%
— ตะวันออกกลาง	100.00%	5.88%	0.00%	11.76%	5.88%
— อื่น ๆ	100.00%	3.95%	7.89%	1.97%	1.97%

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ สัญชาติของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	3601- 3900	3901- 4200	4201- 4500	มากกว่า 4501
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	1.53%	3.07%	2.05%	19.44%
– ยุโรป	100.00%	0.00%	2.99%	2.99%	8.96%
– อเมริกาเหนือ	100.00%	0.00%	7.41%	0.00%	11.11%
– เอเชียและแปซิฟิก	100.00%	1.57%	1.57%	0.79%	24.41%
– ตะวันออกกลาง	100.00%	5.88%	0.00%	0.00%	11.76%
– อื่น ๆ	100.00%	1.97%	3.95%	3.29%	22.37%

จากตารางที่ 4.13 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จากทุกประเทศมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปและตะวันออกกลาง จะมีสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวันมากกว่านักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 44.78% และ 41.18% ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปและตะวันออกกลางทั้งหมด ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวันมากที่สุด ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก คิดเป็นสัดส่วน 24.41% ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกทั้งหมด

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ วัตถุประสงค์ที่มาของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	ต่ำกว่า	1501-	1801-	2101-
		1500	1800	2100	2400
วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว	100.00%	34.28%	7.73%	5.67%	4.90%
-พักผ่อนและเพื่อความบันเทิง	100.00%	5.13%	9.52%	5.49%	4.76%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	100.00%	50.00%	9.09%	0.00%	4.55%
-ธุรกิจ	100.00%	10.00%	1.67%	8.33%	5.00%
-ประชุม/สัมมนา	100.00%	33.33%	0.00%	6.67%	6.67%
-อื่น ๆ	100.00%	38.89%	5.55%	5.55%	5.55%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	2401-	2701-	3001-	3301-
		2700	3000	3300	3600
วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว	100.00%	5.41%	10.57%	2.58%	2.58%
-พักผ่อนและเพื่อความบันเทิง	100.00%	6.96%	8.42%	3.30%	2.20%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	100.00%	4.55%	18.18%	0.00%	0.00%
-ธุรกิจ	100.00%	0.00%	13.33%	1.67%	6.67%
-ประชุม/สัมมนา	100.00%	6.67%	20.00%	0.00%	0.00%
-อื่น ๆ	100.00%	0.00%	16.67%	0.00%	0.00%

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ วัตถุประสงค์ที่มาของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	3601- 3900	3901- 4200	4201- 4500	มากกว่า 4501
วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว	100.00%	1.55%	3.09%	2.06%	19.59%
-พักผ่อนและเพื่อความบันเทิง	100.00%	0.33%	2.93%	1.47%	16.12%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	13.64%
-ธุรกิจ	100.00%	5.00%	6.67%	5.00%	36.67%
-ประชุม/สัมมนา	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	26.67%
-อื่น ๆ	100.00%	5.55%	0.00%	5.55%	16.67%

จากตารางที่ 4.14 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนและเพื่อความบันเทิง ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงสูงกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วน 16.12% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนและเพื่อความบันเทิงทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อนหรือญาติ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 50.00% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อนและญาติทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจ จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง คือส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงมากกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 36.67% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจทั้งหมด และนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการประชุม/สัมมนานั้น ส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ใน 2 ช่วงด้วยกันคือ ช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 33.33% ของจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ทั้งหมด และอีกช่วงคือ มากกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 26.67% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนาทั้งหมด เหตุที่นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนาส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันแบ่งเป็น

2 กลุ่มอาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวบางส่วนเมื่อเสร็จการประชุมก็เดินทางกลับเลย ซึ่งกลุ่มนี้จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยน้อย กับอีกกลุ่มที่หลังจากเสร็จการประชุมแล้วเที่ยวต่อจะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่า

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ เพศ

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	ต่ำกว่า 1500	1501- 1800	1801- 2100	2101- 2400
เพศ	100.00%	34.78%	7.67%	5.63%	4.86%
-ชาย	100.00%	32.88%	6.85%	5.82%	5.14%
-หญิง	100.00%	40.40%	10.10%	5.05%	4.04%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	2401- 2700	2701- 3000	3001- 3300	3301- 3600
เพศ	100.00%	5.37%	10.48%	2.55%	2.55%
-ชาย	100.00%	5.82%	10.27%	2.40%	1.71%
-หญิง	100.00%	4.04%	11.11%	3.03%	5.05%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	3601- 3900	3901- 4200	4201- 4500	มากกว่า 4501
เพศ	100.00%	1.53%	3.07%	2.05%	11.76%
-ชาย	100.00%	1.37%	3.42%	1.71%	22.61%
-หญิง	100.07%	2.02%	2.02%	3.03%	10.10%

จากตารางที่ 4.15 พบว่านักท่องเที่ยวชายส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาท คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 32.88% ของจำนวนนักท่องเที่ยวชายทั้งหมด รองลงมาจะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมากกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 22.61% ของจำนวนนักท่องเที่ยวชายทั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวหญิงส่วนใหญ่ 40.40% มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน รองลงมาจะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 10.10% ของจำนวนนักท่องเที่ยวหญิงทั้งหมด

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ อายุของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า			
		1501- 1800	1801- 2100	2101- 2400	
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ต่ำกว่า 24 ปี	14.88%	26.47%	16.67%	13.64%	21.05%
- 25-44 ปี	55.90%	61.76%	70.00%	77.27%	47.37%
- มากกว่า 45 ปี	29.22%	11.76%	13.33%	9.09%	31.58%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	ค่าเฉลี่ย				
		2401- 2700	2701- 3000	3001- 3300	3301- 3600
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ต่ำกว่า 24 ปี	14.88%	14.29%	17.07%	10.00%	10.00%
- 25-44 ปี	55.90%	61.90%	60.98%	50.00%	70.00%
- มากกว่า 45 ปี	29.22%	23.81%	21.95%	40.00%	20.00%

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ อายุของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	ค่าเฉลี่ย	3601-	3901-	4201-	มากกว่า
		3900	4200	4500	4501
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
- ต่ำกว่า 24 ปี	14.88%	16.67%	8.33%	12.50%	11.84%
- 25-44 ปี	55.90%	0.00%	58.33%	50.00%	63.16%
- มากกว่า 45 ปี	29.22%	83.33%	33.33%	37.50%	25.00%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	ต่ำกว่า	1501-	1801-	2101-
		1500	1800	2100	2400
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	34.78%	7.67%	5.63%	4.86%
- ต่ำกว่า 24 ปี	100.00%	50.00%	6.94%	4.17%	5.55%
- 25-44 ปี	100.00%	35.00%	8.75%	7.08%	3.75%
- มากกว่า 45 ปี	100.00%	20.25%	5.06%	2.53%	7.59%

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ อายุของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	2401-	2701-	3001-	3301-
		2700	3000	3300	3600
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	5.37%	10.49%	2.56%	2.56%
- ต่ำกว่า 24 ปี	100.00%	4.17%	9.72%	1.39%	1.39%
- 25-44 ปี	100.00%	5.42%	10.42%	2.08%	2.92%
- มากกว่า 45 ปี	100.00%	6.33%	11.39%	5.06%	2.53%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	3601-	3901-	4201-	มากกว่า
		3900	4200	4500	4501
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	1.53%	3.07%	2.05%	19.44%
- ต่ำกว่า 24 ปี	100.00%	1.39%	1.39%	1.39%	12.50%
- 25-44 ปี	100.00%	0.00%	2.92%	1.67%	20.00%
- มากกว่า 45 ปี	100.00%	6.33%	5.06%	3.80%	24.05%

จากตารางที่ 4.16 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี ส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 50.00% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปีทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 25-44 ปี ส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวันเช่นกัน คิดเป็นสัดส่วน 35.00% ของ

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปีทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวันมากที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 24.05% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปีทั้งหมด และเหตุที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปีมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยไม่สูงมากนัก คืออยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวันนั้น อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวในช่วงอายุดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ซึ่งเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับอาชีพแล้วจะพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อย เลขทำให้นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปีมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยน้อยด้วย และที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปีนั้นส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูง อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความมั่นคงในชีวิตมากกว่านักท่องเที่ยวในกลุ่มที่มีอายุน้อย รายได้และหลักความมั่นคงในชีวิตสูงกว่า และถ้าดูประกอบกับตารางที่ 4.11 ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยวกับอายุ จะพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี ส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยมากกว่า US\$ 10,000 ต่อปี จากหลายสาเหตุ จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยค่อนข้างสูงดังกล่าว

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ อาชีพของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า	1501-	1801-	2101-
		1500	1800	2100	2400
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	26.06%	24.27%	23.33%	36.37%	31.58%
-พนักงานเอกชน	44.85%	41.17%	40.00%	40.91%	42.11%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6.47%	5.15%	16.66%	13.64%	5.26%
-แม่บ้าน	7.68%	3.68%	3.33%	4.55%	10.53%
-นักศึกษา	7.20%	13.97%	13.33%	0.00%	10.53%
-อื่น ๆ	7.74%	11.77%	3.33%	4.55%	0.00%

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ อาชีพของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	ค่าเฉลี่ย	2401-	2701-	3001-	3301-
		2700	3000	3300	3600
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	26.06%	42.86%	21.96%	20.00%	10.00%
-พนักงานเอกชน	44.85%	28.57%	39.03%	30.00%	60.00%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6.47%	9.52%	12.20%	0.00%	0.00%
-แม่บ้าน	7.68%	4.76%	4.88%	20.00%	10.00%
-นักศึกษา	7.20%	4.76%	4.88%	0.00%	10.00%
-อื่น ๆ	7.74%	9.52%	17.07%	30.00%	10.00%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	ค่าเฉลี่ย	3601-	3901-	4201-	มากกว่า
		3900	4200	4500	4501
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	26.06%	0.00%	33.33%	37.50%	31.57%
-พนักงานเอกชน	44.85%	66.67%	58.34%	37.50%	53.95%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6.47%	0.00%	0.00%	12.50%	2.63%
-แม่บ้าน	7.68%	16.67%	0.00%	12.50%	1.32%
-นักศึกษา	7.20%	16.67%	8.33%	0.00%	3.95%
-อื่น ๆ	7.74%	0.00%	0.00%	0.00%	6.58%

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ อาชีพของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	ต่ำกว่า	1501-	1801-	2101-
		1500	1800	2100	2400
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	34.78%	7.67%	5.63%	4.86%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	100.00%	31.13%	6.60%	7.55%	5.66%
-พนักงานเอกชน	100.00%	32.75%	7.02%	5.26%	4.68%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	100.00%	26.92%	19.23%	11.54%	3.85%
-แม่บ้าน	100.00%	27.78%	5.55%	5.55%	11.11%
-นักศึกษา	100.00%	55.88%	11.76%	0.00%	5.88%
-อื่น ๆ	100.00%	44.44%	2.78%	2.78%	0.00%

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	2401-	2701-	3001-	3301-
		2700	3000	3300	3600
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	5.37%	10.49%	2.56%	2.56%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	100.00%	8.49%	8.49%	1.89%	0.94%
-พนักงานเอกชน	100.00%	3.51%	9.36%	1.75%	3.51%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	100.00%	7.69%	19.23%	0.00%	0.00%
-แม่บ้าน	100.00%	5.55%	11.11%	5.55%	5.55%
-นักศึกษา	100.00%	2.94%	5.88%	0.00%	2.94%
-อื่น ๆ	100.00%	5.56%	19.44%	8.33%	2.78%

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ อาชีพของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย บาทต่อคนต่อวัน	รวม	3601-	3901-	4201-	มากกว่า
		3900	4200	4500	4501
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	1.53%	3.07%	2.05%	19.44%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	100.00%	0.00%	3.77%	2.83%	22.64%
-พนักงานเอกชน	100.00%	2.34%	4.09%	1.75%	23.98%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	100.00%	0.00%	0.00%	3.85%	7.69%
-แม่บ้าน	100.00%	5.55%	5.55%	5.55%	5.55%
-นักศึกษา	100.00%	2.94%	2.94%	0.00%	8.82%
-อื่น ๆ	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	13.89%

จากตารางที่ 4.17 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 31.13% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจทั้งหมด รองลงมาจะมีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วงมากกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วน 22.64% ของนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ก็มีลักษณะค่าใช้จ่ายเหมือนกับนักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คือส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวันและสูงกว่า 4501 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 32.75% และ 23.98% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวจะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในช่วงที่ต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวันมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 26.92% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาจะพบว่า 55.88% ของนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาทั้งหมด มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่า 1500 บาทต่อคนต่อวัน

จากตารางที่ 4.18 ถึง ตารางที่ 4.23 เป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ของระยะเวลา
 ผ่านักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นทั้งหมด 6 ตารางด้วยกันคือ ตาราง
 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาผ่านักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับรายได้ของ
 นักท่องเที่ยว สัญชาติของนักท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่มา เพศ อายุ และอาชีพของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาผ่านักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
 กับ รายได้ของนักท่องเที่ยว

ระยะเวลาผ่านักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
รายได้ของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ต่ำกว่า US\$ 3,999	18.47%	18.33%	15.79%	15.00%	15.56%	16.67%
-US\$ 4,000-9,999	14.29%	10.00%	16.84%	10.00%	13.33%	20.83%
-สูงกว่า US\$ 10,000	67.24%	71.67%	67.37%	75.00%	71.11%	62.50%

ระยะเวลาผ่านักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
รายได้ของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ต่ำกว่า US\$ 3,999	18.47%	36.36%	18.42%	14.29%	15.79%
-US\$ 4,000-9,999	14.29%	9.09%	23.68%	14.29%	10.53%
-สูงกว่า US\$ 10,000	67.24%	54.55%	57.89%	71.43%	73.68%

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ รายได้ของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
รายได้ของนักท่องเที่ยว	100.00%	16.76%	26.54%	11.18%	12.57%	6.70%
-ต่ำกว่า US\$ 3,999	100.00%	18.03%	24.59%	9.84%	11.48%	6.55%
-US\$ 4,000-9,999	100.00%	11.54%	30.77%	7.69%	11.54%	9.62%
-สูงกว่า US\$ 10,000	100.00%	17.55%	26.12%	12.25%	13.06%	6.12%

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
รายได้ของนักท่องเที่ยว	100.00%	3.07%	10.61%	1.96%	10.61%
-ต่ำกว่า US\$ 3,999	100.00%	6.55%	11.48%	1.64%	9.84%
-US\$ 4,000-9,999	100.00%	1.92%	17.31%	1.92%	7.69%
-สูงกว่า US\$ 10,000	100.00%	2.45%	8.98%	2.04%	11.43%

จากตารางที่ 4.18 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า US\$ 3,999 ต่อปีนั้น ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3-4 วัน และ 1-2 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 24.59% และ 18.03% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วงนี้ทั้งหมด เหตุผลอาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีรายได้น้อย และโอกาสหางานเพื่อพักผ่อนนาน ๆ ก็เป็นไปได้ยาก จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า US\$ 3,999 ต่อปีมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยไม่นานนัก สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง US\$ 4,000-9,999 ต่อปี จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3-4 วันมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 30.77% ของ

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้อยู่ในช่วงนี้ทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงกว่า US\$ 10,000 ต่อปี ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ใน 2 ช่วงคือ ช่วง 1-2 วัน และ 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 17.55% และ 26.12% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงกว่า US\$ 10,000 ต่อปีทั้งหมด อาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้นี้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีระยะเวลาพำนักสำหรับการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ สัญชาติของนักท่องเที่ยว

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ยุโรป	23.08%	7.94%	4.85%	4.88%	5.77%	36.00%
-อเมริกาเหนือ	7.70%	3.17%	8.74%	0.00%	7.69%	4.00%
-เอเชียและแปซิฟิก	27.92%	17.46%	44.66%	51.22%	42.31%	32.00%
-ตะวันออกกลาง	4.31%	1.59%	2.91%	0.00%	7.69%	4.00%
-อื่น ๆ	36.99%	69.84%	38.83%	43.90%	36.54%	24.00%

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ยุโรป	23.08%	18.75%	40.00%	42.86%	46.67%
-อเมริกาเหนือ	7.70%	31.25%	10.00%	0.00%	4.44%
-เอเชียและแปซิฟิก	27.92%	6.25%	27.50%	14.29%	15.56%
-ตะวันออกกลาง	4.31%	6.25%	7.50%	0.00%	8.89%
-อื่น ๆ	36.99%	37.50%	15.00%	42.86%	24.44%

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ สัญชาติของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	16.07%	26.28%	10.46%	13.26%	6.38%
-ยุโรป	100.00%	7.46%	7.46%	2.99%	4.48%	13.43%
-อเมริกาเหนือ	100.00%	7.41%	33.33%	0.00%	14.81%	3.71%
-เอเชียและแปซิฟิก	100.00%	8.59%	35.94%	16.41%	17.19%	6.25%
-ตะวันออกกลาง	100.00%	5.88%	17.65%	0.00%	23.53%	5.88%
-อื่น ๆ	100.00%	28.76%	26.14%	11.77%	12.42%	3.92%

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
สัญชาติของนักท่องเที่ยว	100.00%	4.08%	10.20%	1.79%	11.48%
-ยุโรป	100.00%	4.48%	23.88%	4.48%	31.34%
-อเมริกาเหนือ	100.00%	18.52%	14.81%	0.00%	7.41%
-เอเชียและแปซิฟิก	100.00%	0.78%	8.59%	0.78%	5.47%
-ตะวันออกกลาง	100.00%	5.88%	17.65%	0.00%	23.53%
-อื่น ๆ	100.00%	3.92%	3.92%	1.96%	7.19%

จากตารางที่ 4.19 พบว่านักท่องเที่ยวจากยุโรปจะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยค่อนข้างสูง คือส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงระหว่าง 20-60 วัน และ 14-16 วัน คิดเป็นอัตราส่วนเท่ากับ 31.34% และ 23.88% ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากยุโรปทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือส่วน

มากจะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 35.94% ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากอเมริกาทั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกนั้น ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วงตั้งแต่ 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 35.94% ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกทั้งหมด ซึ่งเมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวจากยุโรปแล้ว จะพบว่านักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยน้อยกว่ามาก อาจเป็นเพราะประเทศแถบเอเชียและแปซิฟิกไม่ไกลจากประเทศไทยมากนัก โอกาสที่จะมาเที่ยวเป็นไปได้มากกว่านักท่องเที่ยวจากยุโรป จึงทำให้ระยะเวลาในการมาแต่ละครั้งไม่นานนัก ส่วนนักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 7-8 วัน และ 20-60 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 23.53% ในทั้งสองช่วงเวลา

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ วัตถุประสงค์ที่มา

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
วัตถุประสงค์ที่มา	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-พักผ่อน/ความบันเทิง	72.80%	49.21%	69.90%	58.54%	84.62%	66.67%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	6.84%	3.17%	2.91%	9.76%	5.77%	8.33%
-ธุรกิจ	12.24%	30.16%	20.39%	21.95%	7.69%	12.50%
-ประชุม/สัมมนา	4.21%	4.76%	1.94%	7.32%	1.92%	8.33%
-อื่น ๆ	3.91%	12.70%	4.85%	2.44%	0.00%	4.17%

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ วัตถุประสงค์ที่มา (ต่อ)

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ระยะเวลาพักเฉลี่ย			
		11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
วัตถุประสงค์ที่มา	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-พักผ่อน/ความบันเทิง	72.80%	75.00%	72.50%	85.71%	93.02%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	6.84%	0.00%	15.00%	14.29%	2.33%
-ธุรกิจ	12.24%	12.50%	5.00%	0.00%	0.00%
-ประชุม/สัมมนา	4.21%	6.25%	5.00%	0.00%	2.33%
-อื่น ๆ	3.91%	6.25%	2.50%	0.00%	2.33%

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	รวม	ระยะเวลาพักเฉลี่ย				
		1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
วัตถุประสงค์ที่มา	100.00%	16.20%	26.48%	10.54%	13.37%	6.17%
-พักผ่อน/ความบันเทิง	100.00%	11.31%	26.28%	8.76%	16.06%	5.84%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	100.00%	9.09%	13.64%	18.18%	13.64%	9.09%
-ธุรกิจ	100.00%	31.67%	35.00%	15.00%	6.67%	5.00%
-ประชุม/สัมมนา	100.00%	20.00%	13.33%	20.00%	6.67%	13.33%
-อื่น ๆ	100.00%	44.44%	27.78%	5.55%	0.00%	5.55%

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ
กับ วัตถุประสงค์ที่มา (ต่อ)

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
วัตถุประสงค์ที่มา	100.00%	4.11%	10.28%	1.80%	11.05%
-พักผ่อน/ความบันเทิง	100.00%	4.38%	10.58%	2.19%	14.60%
-เยี่ยมเพื่อนหรือญาติ	100.00%	0.00%	27.27%	4.55%	4.55%
-ธุรกิจ	100.00%	3.33%	3.33%	0.00%	0.00%
-ประชุม/สัมมนา	100.00%	6.67%	13.33%	0.00%	6.67%
-อื่น ๆ	100.00%	5.56%	5.56%	0.00%	5.56%

จากตารางที่ 4.20 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนและเพื่อความบันเทิง ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 26.28% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ทั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมญาตินั้น ส่วนใหญ่มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 14-16 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 27.27% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมญาติทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจกับเพื่อประชุมสัมมนานั้น ส่วนใหญ่มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยไม่สูงนัก คืออยู่ในช่วง 1-2 วัน 3-4 วัน และ 5-6 วัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการมาประเทศไทยนั้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำงานมากกว่าเพื่อการท่องเที่ยว เมื่อเสร็จงานก็มีเวลาสำหรับท่องเที่ยวไม่มากนัก เลยทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้น้อย แต่สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อนหรือญาตินั้น ส่วนใหญ่ในการมาแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีค่าใช้จ่ายไม่สูงนักเพราะบางครั้งพักอยู่กับเพื่อนหรือญาติ ทำให้การมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เฉลี่ยแล้วมีระยะเวลาพำนักนานกว่านักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในกลุ่มอื่น

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ เพศ

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
เพศ	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ชาย	73.11%	76.79%	81.44%	91.18%	71.15%	79.17%
-หญิง	26.89%	23.21%	18.56%	8.82%	28.85%	20.83%

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
เพศ	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ชาย	73.11%	62.50%	58.97%	85.71%	51.11%
-หญิง	26.89%	37.50%	41.03%	14.29%	48.89%

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	รวม	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
เพศ	100.00%	16.07%	26.28%	10.46%	13.27%	6.38%
-ชาย	100.00%	17.12%	29.11%	13.01%	12.67%	6.85%
-หญิง	100.00%	13.00%	18.00%	3.00%	15.00%	5.00%

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ เพศ(ต่อ)

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
เพศ	100.00%	4.08%	10.20%	1.78%	11.48%
-ชาย	100.00%	3.42%	7.88%	2.06%	7.88%
-หญิง	100.00%	6.00%	17.00%	1.00%	22.00%

จากตารางที่ 4.21 พบว่านักท่องเที่ยวชายส่วนใหญ่มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยในช่วง 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 29.11% ของจำนวนนักท่องเที่ยวชายทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวหญิงส่วนใหญ่มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 20-60 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 22.00% ของจำนวนนักท่องเที่ยวหญิงที่เดินทางมาเที่ยวทั้งหมด เหตุที่นักท่องเที่ยวชายมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยน้อยกว่านักท่องเที่ยวหญิง อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวชายบางส่วนมาเพื่อทำธุรกิจหรือประชุมสัมมนา จึงทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยน้อย และนักท่องเที่ยวหญิงบางส่วนเป็นแม่บ้านซึ่งมีเวลาในการท่องเที่ยวมาก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวหญิงมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยมากกว่านักท่องเที่ยวชาย

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ อายุของนักท่องเที่ยว

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ต่ำกว่า 24 ปี	21.61%	14.29%	12.62%	14.63%	32.69%	20.00%
-25-44 ปี	62.77%	58.73%	63.11%	53.66%	48.08%	68.00%
-มากกว่า 45 ปี	15.62%	26.98%	24.27%	31.71%	19.23%	12.00%

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ อายุของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ต่ำกว่า 24 ปี	21.61%	37.50%	7.50%	28.57%	26.67%
-25-44 ปี	62.77%	62.50%	75.00%	71.43%	64.44%
-มากกว่า 45 ปี	15.62%	0.00%	17.50%	0.00%	8.89%

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	16.07%	26.27%	10.46%	13.27%	6.38%
-ต่ำกว่า 24 ปี	100.00%	12.33%	17.81%	8.22%	23.29%	6.38%
-25-44 ปี	100.00%	15.42%	27.08%	9.17%	10.42%	7.08%
-มากกว่า 45 ปี	100.00%	21.52%	31.65%	16.46%	12.66%	3.80%

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	รวม	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
อายุของนักท่องเที่ยว	100.00%	4.08%	10.20%	1.79%	11.48%
-ต่ำกว่า 24 ปี	100.00%	8.22%	4.11%	2.74%	16.44%
-25-44 ปี	100.00%	4.17%	12.50%	2.08%	12.08%
-มากกว่า 45 ปี	100.00%	0.00%	8.86%	0.00%	5.06%

จากตารางที่ 4.22 พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 7-8 วัน คิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 23.29% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปีทั้งหมด และนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปี และ อายุมากกว่า 45 ปี ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 27.08% และ 31.65% ของจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าว ตามลำดับ เหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปี และ นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยไม่สูงนักอาจเป็นเพราะ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มที่อยู่ในวัยทำงาน การจะมากท่องเที่ยวนาน ๆ นั้นเป็นไปได้ยาก จึงทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยออกมาน้อยกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ อาชีพของนักท่องเที่ยว

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	25.73%	34.92%	27.18%	19.52%	32.69%	32.00%
-พนักงานเอกชน	32.29%	28.57%	31.06%	17.08%	44.23%	36.00%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6.35%	1.59%	2.91%	7.32%	13.47%	8.00%
-แม่บ้าน	3.22%	7.94%	5.83%	0.00%	7.69%	0.00%
-นักศึกษา	9.94%	9.52%	5.83%	4.88%	7.63%	4.00%
-อื่น ๆ	11.78%	9.53%	4.85%	12.20%	5.77%	16.00%

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
กับ อาชีพของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	25.73%	31.25%	17.50%	14.29%	22.23%
-พนักงานเอกชน	32.29%	12.50%	52.50%	28.57%	40.00%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6.35%	0.00%	15.00%	0.00%	8.89%
-แม่บ้าน	3.22%	0.00%	7.50%	0.00%	0.00%
-นักศึกษา	9.94%	37.50%	0.00%	0.00%	20.00%
-อื่น ๆ	11.78%	6.25%	5.00%	28.58%	17.78%

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	รวม	1-2วัน	3-4วัน	5-6วัน	7-8วัน	9-10วัน
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	16.07%	26.28%	10.46%	13.26%	6.38%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	100.00%	20.75%	26.42%	7.55%	16.04%	7.55%
-พนักงานเอกชน	100.00%	13.37%	31.98%	13.37%	9.88%	5.81%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	100.00%	11.54%	11.54%	11.54%	26.92%	7.69%
-แม่บ้าน	100.00%	27.78%	33.33%	0.00%	22.22%	0.00%
-นักศึกษา	100.00%	17.65%	17.65%	5.88%	11.76%	2.94%
-อื่น ๆ	100.00%	16.67%	13.89%	13.89%	8.33%	11.11%

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กับ อาชีพของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ระยะเวลาพักเฉลี่ย	รวม	11-13วัน	14-16วัน	17-19วัน	20-60วัน
อาชีพของนักท่องเที่ยว	100.00%	4.08%	10.20%	1.79%	11.48%
-ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	100.00%	4.72%	6.60%	0.94%	9.43%
-พนักงานเอกชน	100.00%	2.33%	12.79%	2.33%	8.14%
-ประกอบธุรกิจส่วนตัว	100.00%	0.00%	23.08%	0.00%	15.39%
-แม่บ้าน	100.00%	0.00%	16.67%	0.00%	0.00%
-นักศึกษา	100.00%	17.65%	0.00%	0.00%	26.47%
-อื่น ๆ	100.00%	2.78%	5.56%	5.55%	22.22%

จากตารางที่ 4.23 พบว่านักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพักเฉลี่ยระหว่าง 1-2 วัน และ 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 20.75% และ 26.42% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนี้ทั้งหมด ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานเอกชนส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3-4 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 31.98% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวจะมีระยะเวลาพักเฉลี่ยระหว่าง 7-8 วัน และ 14-16 วันมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 26.92% และ 23.08% ของจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ทั้งหมด ส่วนแม่บ้านนั้นระยะเวลาพักเฉลี่ยจะอยู่ระหว่าง 1-2 วัน และ 3-4 วันเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นสัดส่วนได้เท่ากับ 27.78% และ 33.33% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เป็นแม่บ้านทั้งหมด สำหรับนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาพักเฉลี่ยค่อนข้างนานคือ ระหว่าง 20-60 วัน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 26.47% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาทั้งหมด

จากผลที่เราหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรข้างต้น ถ้าเราทำการวิเคราะห์ถดถอยเพื่อหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว แล้วนำปัจจัยที่ได้นั้นมาหาความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ ก็จะทำให้การวางนโยบายรัดกุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ตัวอย่างเช่น ถ้าเราทำการวิเคราะห์ถดถอยแล้วได้ผลการวิเคราะห์ออกมาว่ารายได้นักท่องเที่ยวที่มากกว่า US\$ 10,000 ต่อปี มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว หมายความว่า ถ้านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในช่วงดังกล่าวเพิ่มขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย การที่เรารู้ว่ารายได้ช่วงใดมีผลในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอย่างเดียวนั้น การกำหนดนโยบายคงเป็นไปได้ยากที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในช่วงดังกล่าว แต่เมื่อเราทราบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับอาชีพ (จากตารางที่ 4.14) ก็ทำให้เราสามารถทราบถึงกลุ่มเป้าหมายที่เราควรจะทำ การส่งเสริมได้ชัดเจนมากขึ้น กว่าที่เราจะทราบแต่ระดับรายได้ ที่มีผลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นหลังจากที่ได้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ แล้ว ขึ้นต่อไปเราก็ควรจะทำ การวิเคราะห์ถดถอย เพื่อให้เห็นภาพปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว

4.2 วิเคราะห์สมการถดถอยพหุ

การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ ในที่นี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงสมการถดถอยพหุว่า ค่าใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกับตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวคือ รายได้ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพศ อายุ สัญชาติของนักท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่มา และอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่ใช้ในการศึกษานี้มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

$$\begin{aligned} \text{TEP} = & b_0 + b_1 \sum_{i=1}^3 \text{YT}_i + b_2 \text{DS} + b_3 \sum_{i=1}^3 \text{Age}_i + b_4 \sum_{i=1}^5 \text{Na}_i + b_5 \text{DPV} + b_6 \text{DVF} \\ & + b_7 \text{DBN} + b_8 \text{DCON} + b_9 \text{DGOV} + b_{10} \text{DInd} + b_{11} \text{DPri} + b_{12} \text{DHW} \\ & + b_{13} \text{Stu} \end{aligned} \quad \dots (3)$$

การประมวลผลข้อมูลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุสมการที่ (3) ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่น ตัวแปรทางด้านวัตถุประสงค์ที่มาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ รายได้ และสัญชาติของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ดังจะได้แสดงผลต่อไป

ในที่นี้จะแสดงผลของปัจจัยที่มีผลกำหนดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เฉพาะปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น¹ ผลเป็นดังนี้

---

¹ ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุของตัวแปรทุกตัว และผลของตัวแปรหลังจากตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกทีละตัว ทั้งในรูปแบบของสมการและรูปแบบของตาราง กรุณาดูที่ภาคผนวก หน้า

ตารางที่ 4.24 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่ได้จาก
การคำนวณถดถอยพหุของตัวแปรทั้งหมด

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
นักท่องเที่ยวจาก อเมริกาเหนือ	Na ₂	6695.81	2.578
วัตถุประสงค์เพื่อการ พักผ่อน	DPV	27460.80	4.984
วัตถุประสงค์เพื่อการ เยี่ยมชมเพื่อน	DVF	27672.58	4.581
วัตถุประสงค์เพื่อการ ทำธุรกิจ	DBN	25074.59	4.260
วัตถุประสงค์เพื่อการ ประชุม/สัมมนา	DCON	31225.31	4.934
<u>ค่าสถิติ</u>			
Multiple R	0.70717		
R Square	0.50010		

หมายเหตุ: ค่าสถิติของตัวแปรทุกตัวดูได้จากตารางที่ 7 ในภาคผนวก ก

การทดสอบตัวแปรโดยทำการวิเคราะห์ด้วยขั้นตอนการถดถอยพหุ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพล
ในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว
สัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 2 คือ นักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือ และปัจจัยที่ไม่มี
อิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านรายได้

เพศ อายุ อาชีพ และสัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มอื่น ๆ ยกเว้นกลุ่มที่ 2 คือ นักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือ จึงได้ทำการทดสอบขั้นต่อไปโดยการตัดตัวแปรอิสระบางตัวที่ไม่มีผลต่อตัวแปรตามออก โดยเริ่มจากการตัดตัวแปรอาชีพของนักท่องเที่ยว ผลปรากฏว่าทำให้ค่าถดถอยพหุคูณลดลงเล็กน้อยจาก 0.70717 เป็น 0.70116 แต่ทำให้ตัวแปรรายได้ของนักท่องเที่ยว มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น และเมื่อลองตัดตัวแปรอายุ และตัวแปรเพศเพิ่มขึ้นทีละตัว ก็ไม่มีผลทำให้ตัวแปรใดมีผลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น แต่กลับทำให้ค่าถดถอยพหุคูณลดลงมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงทำการตัดตัวแปรอาชีพออกเพียงตัวเดียว ผลการทดสอบเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.25 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่ได้จากการคำนวณถดถอยพหุคูณหลังจากตัดตัวแปรอาชีพของนักท่องเที่ยว

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
รายได้ของนักท่องเที่ยวที่สูงกว่า US\$ 10,000	YT ₃	6658.38	2.586
นักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือ	Na ₂	6607.80	2.599
วัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน	DPV	27280.90	4.994
วัตถุประสงค์เพื่อการเยี่ยมเพื่อน	DVF	27412.49	4.576

ตารางที่ 4.25 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่ได้จากการคำนวณถดถอยหลังจากตัดตัวแปรอาชีพของนักท่องเที่ยว(ต่อ)

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
วัตถุประสงค์เพื่อการ ทำธุรกิจ	DBN	25161.99	4.307
วัตถุประสงค์เพื่อการ ประชุม/สัมมนา	DCON	30207.73	4.809
<u>ค่าสถิติ</u>			
Multiple R		0.70116	
R Square		0.49162	

หมายเหตุ: ค่าสถิติของตัวแปรทุกตัวดูได้จากตารางที่ 8 ในภาคผนวก ก

จากผลการทดสอบตัวแปรหลังจากตัดตัวแปรอาชีพของนักท่องเที่ยวออกแล้วพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้แก่ รายได้ของนักท่องเที่ยวที่สูงกว่า US\$ 10,000 ต่อปี วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่ม คือ วัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน วัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อน วัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจ และวัตถุประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนา และสัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 2 คือ นักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือ โดยดูจากค่าสถิติ และปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้แก่ ปัจจัยทางด้านอายุ เพศ และสัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มอื่น ๆ ยกเว้นนักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือ

สำหรับสมการที่ 4 ซึ่งเป็นสมการของระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศว่าขึ้นกับตัวแปรอะไรบ้าง ซึ่งมีรูปแบบของสมการดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 DT = & c_0 + c_1 \sum_{j=1}^3 YT_j + c_2 DS + c_3 \sum_{j=1}^3 Age_j + c_4 \sum_{j=1}^5 Na_j + c_5 DPV + c_6 DVF \\
 & + c_7 DBN + c_8 DCON + c_9 DGOV + c_{10} DInd + c_{11} DPri + c_{12} DHw \\
 & + c_{13} STu + c_{14} \sum_{j=1}^5 P_j \quad \dots (4)
 \end{aligned}$$

เมื่อทำการเพิ่มตัวแปรที่คิดว่ามีอิทธิพลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว ก็ได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ สมการที่ 4 ผลการทดสอบเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.26 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวที่ได้จากการคำนวณถดถอยพหุของตัวแปรทั้งหมด

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก	Na ₃	-2.855	-1.991
นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน	DInd	-3.767	-2.140
นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นแม่บ้าน	DHw	-11.560	-3.670
วัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน	DPV	-11.560	-7.851
วัตถุประสงค์เพื่อการเยี่ยมเพื่อน	DVF	-26.950	-6.434

ตารางที่ 4.26 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว
ที่ได้จากการคำนวณถดถอยพหุของตัวแปรทั้งหมด (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
วัตถุประสงค์เพื่อการ ทำธุรกิจ	DBN	-30.827	-7.730
วัตถุประสงค์เพื่อการ ประชุม/สัมมนา	DCON	-28.335	-6.461
ต้นทุนต่อหน่วยในหมวด ค่าที่พัก	P ₁	-0.001	-2.354
ต้นทุนต่อหน่วยในหมวด ค่าซื้อของที่ระลึก	P ₅	-0.002	-4.269
<u>ค่าสถิติ</u>			
Multiple R	0.57585		
R Square	0.33160		

หมายเหตุ: ค่าสถิติของตัวแปรทุกตัวดูได้จากตารางที่ 11 ในภาคผนวก ก

การทดสอบตัวแปรโดยทำการวิเคราะห์ด้วยขั้นตอนการถดถอยพหุพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพล
ในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว
เที่ยวทั้ง 5 กลุ่ม ได้แก่ วัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน วัตถุประสงค์เพื่อเยี่ยมเพื่อน วัตถุประสงค์
เพื่อการทำธุรกิจ และวัตถุประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนา สัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 3
คือนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก อาชีพของนักท่องเที่ยว ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าที่พัก
และต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าซื้อของที่ระลึก และปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลในการกำหนดระยะเวลาพำนัก

ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านรายได้ เพศ อายุ และสัญชาติของ นักท่องเที่ยวในกลุ่มอื่น ๆ ยกเว้นกลุ่มที่ 3 คือ นักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก

ขั้นต่อไปได้ทำการทดสอบโดยการตัดตัวแปรอิสระบางตัวที่ไม่มีผลต่อตัวแปรตามออกโดย เริ่มจากการตัดตัวแปรเพศกับตัวแปรอายุ ผลปรากฏว่าทำให้ค่าถดถอยพหุคูณลดลงจาก 0.57585 เป็น 0.54259 และไม่ทำให้ตัวแปรใดมีอิทธิพลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ผลการทดสอบเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.27 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว ที่ได้จากการคำนวณถดถอยพหุคูณหลังจากตัดตัวแปรเพศและตัวแปรอายุ

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
นักท่องเที่ยวจาก เอเชียและแปซิฟิก	Na ₃	-3.710	-2.558
นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพ เป็นพนักงานเอกชน	DInd	-3.460	-1.938
นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพ เป็นแม่บ้าน	DHw	-9.560	-3.054
วัตถุประสงค์เพื่อการ พักผ่อน	DPV	-27.660	-7.306
วัตถุประสงค์เพื่อการ เยี่ยมเพื่อน	DVF	-26.250	-6.141

ตารางที่ 4.27 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว
ที่ได้จากการคำนวณถดถอยพหุหลังจากตัดตัวแปรเพศและตัวแปรอายุ (ต่อ)

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
วัตถุประสงค์เพื่อการ ทำธุรกิจ	DBN	-30.670	-7.549
วัตถุประสงค์เพื่อการ ประชุม/สัมมนา	DCON	-28.290	-6.315
ต้นทุนต่อหน่วยในหมวด ค่าที่พัก	P_1	-0.002	-2.621
ต้นทุนต่อหน่วยในหมวด ค่าซื้อของที่ระลึก	P_5	-0.002	-3.808
<u>ค่าสถิติ</u>			
Multiple R	0.54259		
R Square	0.29441		

หมายเหตุ: ค่าสถิติของตัวแปรทุกตัวดูได้จากตารางที่ 12 ในภาคผนวก ก

จากผลการทดสอบจึงไม่ทำการตัดตัวแปรใด ๆ ออกจากสมการระยะเวลาพำนักของ
นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพราะไม่ทำให้ค่าสถิติดีขึ้นแต่อย่างใด และหลังจากการปรับ
เปลี่ยนตัวแปรที่คิดว่ามีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่าย และระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
และทำการวิเคราะห์ด้วยซอฟต์แวร์ถดถอยพหุแล้ว สามารถสรุปผลของปัจจัยที่มีอิทธิพลในการ
กำหนดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้ดังนี้

จากตารางที่ 4.25 ซึ่งเป็นตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พอจะสรุปได้ว่าตัวแปรรายได้ของนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยที่เมื่อนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในกลุ่มที่ 3 คือมีรายได้มากกว่า US\$ 10,000 ต่อปีเพิ่มขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย คุได้จากเครื่องหมายที่มีค่าเป็นบวก ส่วนตัวแปรสัญชาติของนักท่องเที่ยวนั้น จะเห็นว่าสัญชาติของนักท่องเที่ยวก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว โดยดูจากค่าสถิติของสัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 2 คือ นักท่องเที่ยวจากอเมริกาซึ่งมีค่า 2.599 แต่ในที่นี้เนื่องจากเราทำตัวแปรสัญชาติของนักท่องเที่ยวให้เป็นตัวแปรหุ่น ซึ่งผลที่ออกมาสถิติที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาจากทวีปอเมริกาหรือนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่สอง นอกจากนี้ ตัวแปรวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวเมื่อดูค่าสถิติแล้วจะพบว่า ในทุก ๆ วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น โดยที่มีความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวก คือ เมื่อนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เหล่านี้เพิ่มขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย ตัวอย่างเช่น ถ้านักท่องเที่ยวมาประเทศไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจเพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย

จากตารางที่ 4.26 ซึ่งเป็นตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พอจะสรุปได้ว่าตัวแปรที่มีผลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวมีด้วยกัน 4 ตัวหลัก ๆ คือ สัญชาติของนักท่องเที่ยว อาชีพของนักท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่มาและต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าที่พักและหมวดค่าซื้อของที่ระลึก ซึ่งผลของตัวแปรแต่ละตัว เป็นดังนี้ สัญชาติของนักท่องเที่ยวเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว ซึ่งในที่นี้สัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 3 คือ นักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก มีผลกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวในกลุ่มอื่น ๆ โดยผลในทางลบ คือ ถ้ามีนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิกมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวลดลง อาจเนื่องมาจากว่านักท่องเที่ยวจากแถบเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกมีระยะเวลาพำนักครั้งละไม่นาน เนื่องจากระยะทางไม่ไกลจากประเทศไทยมากนัก เมื่อนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้มากขึ้น ก็จะทำให้ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศโดยเฉลี่ยแล้วน้อยลงได้ ส่วนตัวแปรอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นมี 2 กลุ่มด้วยกัน ที่มีผลในการกำหนดระยะเวลา

พำนักของนักท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพในกลุ่มที่ 2 คือ พนักงานเอกชนและกลุ่มที่ 4 คือ แม่บ้าน โดยที่ถ้ามีนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวลดลง โดยดูจากเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นลบ นอกจากนี้ตัวแปรวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว เมื่อดูค่าสถิติแล้วจะพบว่าในทุก ๆ วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น และตัวแปรสุดท้ายที่มีผลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว คือ ต้นทุนต่อหน่วย ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยขบวนการถดถอยพบว่ามีต้นทุนต่อหน่วย 2 หมวดด้วยกันที่มีผลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวคือ ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าที่พักกับหมวดค่าซื้อของที่ระลึก โดยที่มีความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ ซึ่งมีความหมายว่าถ้าต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าที่พักและหมวดค่าซื้อของที่ระลึกเพิ่มขึ้น จะทำให้ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวลดลง ผลจากการวิเคราะห์ด้วยขบวนการถดถอยจะพบว่า ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดอื่น ๆ เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าเดินทางภายในประเทศ ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดบันเทิง ไม่มีผลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวนั้น เนื่องจากตัวแปรส่วนใหญ่ที่นำมาใช้นั้นเป็นตัวแปรหุ่น ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ ดังนั้นค่าของตัวเลขที่ปรากฏจึงบอกลักษณะของตัวแปร ไม่ใช่บอกปริมาณ บอกได้เพียงว่าตัวแปรคุณภาพนั้นมีอิทธิพลหรือความสัมพันธ์ต่อกันหรือไม่ ทิศทางความสัมพันธ์มีลักษณะใดและมีความสัมพันธ์กันสูงหรือต่ำเท่านั้นเอง โดยค่าความสัมพันธ์ไม่ใช่ขนาดของความสัมพันธ์ในเชิงปริมาณ¹ ดังนั้นในการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวจึงดูที่ค่าสถิติและเครื่องหมายหน้าค่าสัมประสิทธิ์เป็นหลัก และจากผลการทดสอบข้างต้น ทำให้เราพอจะทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่าย และระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

¹ ยุพิน ประจวบเหมาะ, "เศรษฐมิติ ศศ.465" หน้า 125, 2530.

แนวนโยบายในการเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยการนำผลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว อาจมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. แนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการใช้สื่อในการชักชวนให้ชาวต่างประเทศมาเที่ยวประเทศไทย เมื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้ว กลุ่มเป้าหมายควรจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระดับสูงให้มากขึ้น เนื่องจากผลการศึกษาที่ได้พบว่า ถ้านักท่องเที่ยวที่มีรายได้อยู่ในกลุ่มที่ 3 คือมีรายได้สูงกว่า US\$ 10,000 ต่อปี เดินทางมามากขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวสูงขึ้น ซึ่งในปัจจุบันเป็นไปได้ว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวประเทศไทยส่วนใหญ่ มีรายได้อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากแถบเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก (จากตารางที่ 1.2 การเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทยในปี 2531 และ 2532) เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการเดินทางท่องเที่ยว เขาก็จะดูประเทศที่มีค่าใช้จ่ายไม่สูงมากและมีสถานที่ท่องเที่ยวมากพอกับระยะเวลาที่มีอยู่ ซึ่งประเทศแถบเอเชียน่าจะเป็นตลาดที่เขามองมากกว่าแถบยุโรปและอเมริกาที่มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ซึ่งอาจจะเป็นการยากที่นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้ระดับต่ำและระดับกลางจะไปเที่ยวได้ (อาจเนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณและเวลาที่ใช้ในการเดินทาง เป็นต้น) เป้าหมายของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จึงน่าจะเป็นประเทศแถบเอเชียซึ่งค่าใช้จ่ายถูกกว่า นี่จึงอาจเป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวประเทศไทยไม่สูงมากนัก ถ้าหากต้องการเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวให้สูงขึ้น จากผลการศึกษาที่ได้ก็น่าจะเน้นกลุ่มเป้าหมายไปที่นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระดับสูงมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันเราก็ไม่ทิ้งกลุ่มเป้าหมายที่มีรายได้ระดับกลางและระดับต่ำ สำหรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่มีรายได้ระดับสูง ถ้านำไปเทียบกับตารางที่ 4.9 ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยวกับสัญชาติของนักท่องเที่ยว จะพบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในช่วงมากกว่า US\$ 10,000 ต่อปี ส่วนใหญ่ 43.61% เป็นนักท่องเที่ยวจากยุโรป เมื่อนำผลการวิเคราะห์ถดถอยที่ได้สัมพันธ์กับผลของตารางซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ แล้ว เราก็จะได้กลุ่มเป้าหมายที่น่าจะส่งเสริม นอกจากกลุ่มนักท่องเที่ยวจากยุโรปแล้ว เมื่อนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่มีรายได้ระดับสูงเทียบกับผลของตารางอื่น ๆ ที่เป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้

ของนักท่องเที่ยวกับตัวแปรอื่นๆ ก็จะพบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในช่วงมากกว่า US\$ 10,000 ต่อปี ส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง และเป็นนักท่องเที่ยวชาย อายุจะอยู่ในช่วง 25-44 ปีมากที่สุด เมื่อได้ผลดังกล่าว กลุ่มเป้าหมายจากเดิมเป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง ก็จะขยายกว้างออกไปและเห็นกลุ่มเป้าหมายชัดเจนขึ้น เช่น นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง และกลุ่มอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งในการชักจูงให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้ระดับสูงนี้ อาจไม่ต้องใช้ปัจจัยด้านราคาเป็นตัวชักจูงเพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้คงไม่สนใจเรื่องราคาไปกว่าความสะดวกสบาย การพักผ่อนสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและความบันเทิงที่จะได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยว ดังนั้น แนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรจะใช้สื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้มากขึ้น และควรเน้นความสะดวกสบายจากการท่องเที่ยวมากกว่าการชักจูงโดยใช้ราคา

นอกจากการเน้นกลุ่มเป้าหมายไปที่นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในกลุ่มที่ 3 คือ มีรายได้มากกว่า US\$ 10,000 แล้ว จากผลการศึกษาที่ได้ยังพบว่า ถ้านักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา มากขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย ในจุดนี้ถ้านำผลที่ได้ไปเทียบกับตารางที่ 4.9 ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักท่องเที่ยวกับสัญชาติของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจากอเมริกาเหนือนั้นส่วนใหญ่มักจะมีรายได้สูงกว่า US\$ 10,000 ต่อปี ซึ่งก็สอดคล้องกับเป้าหมายแรก คือ ควรเน้นกลุ่มเป้าหมายที่มีรายได้สูงกว่า US\$ 10,000 ต่อปี เพราะฉะนั้น กลุ่มเป้าหมายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวควรเน้นที่นักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกาให้มากขึ้น ซึ่งแต่เดิมนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกาคิดเป็นอัตราส่วนได้เท่ากับ 7.07 ในปี 2532 (จากตารางที่ 1.2 การเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทยในปี 2531 และ 2532) ซึ่งถ้ามีนโยบายส่งเสริมนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นพิเศษ โดยสอดคล้องกับผลการศึกษานี้ คาดว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะเพิ่มขึ้นได้

2. นโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว โดยการเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอีกนโยบายหนึ่งคือ รัฐบาลอาจมีนโยบายในการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการจัดที่ประชุมสัมมนาครบวงจรมากขึ้น รวมทั้ง

พัฒนาสถานที่จัดประชุมสัมมนาที่มีอยู่แล้วให้ทันสมัยและสะดวกสบายมากขึ้น เพราะจากผลการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ดังนั้นถ้าเรานำจุดประสงค์ของนักท่องเที่ยวมาเป็นแนวทางในการวางนโยบาย จะทำให้นโยบายที่ออกมา มีผลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ที่มาของนักท่องเที่ยว ซึ่งวัตถุประสงค์ที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ วัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน และวัตถุประสงค์เพื่อทำธุรกิจ ถ้าเราเน้นนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยนำเอาวัตถุประสงค์ทั้งสองเป็นหลักในการวางนโยบาย จะทำให้ผลที่ได้มีผลในการเพิ่มค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมากขึ้น แนวนโยบายที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อการทำธุรกิจ อาจออกมาในรูปของนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศให้มากขึ้น

สำหรับแนวนโยบายในการเพิ่มระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยการนำผลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว มีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. จากผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดสำคัญ ๆ 2 หมวด คือ ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าที่พักและต้นทุนต่อหน่วยในหมวดเชื้อเพลิง ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นแล้ว จะมีผลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว โดยทำให้ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวลดลง ฉะนั้นนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว จึงไม่ควรมีนโยบายที่มีผลทำให้ต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าที่พัก และต้นทุนต่อหน่วยในหมวดค่าเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้น เพราะผลที่ได้จะทำให้ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวลดลง มีผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงด้วย ถ้าจะมีนโยบายในการปรับต้นทุนต่อหน่วยในหมวดต่าง ๆ ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ก็ควรจะปรับต้นทุนต่อหน่วยในหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่หมวดค่าที่พักและหมวดค่าเชื้อเพลิง ตัวอย่างเช่น ปรับราคาในหมวดค่าพาหนะเดินทางภายในประเทศ เป็นต้น ถ้าต้องการเพิ่มระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยใช้ผลของปัจจัยต้นทุนต่อหน่วยในหมวดต่าง ๆ นี้ ก็อาจออกมาในรูปของการลดอัตราค่าที่พักเพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักเฉลี่ย โดยที่รัฐบาลอาจมีนโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อย เกี่ยวกับที่พักราคาถูกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มั่งคั่งประมาณจำกัด จะได้มีระยะเวลาพำนักนานขึ้น เป็นต้น

2. แนวนโยบายในการเพิ่มระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จากผลการศึกษาพบว่า สัญชาติของนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ 3 คือนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออก และแปซิฟิก มีผลในการกำหนดระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยที่ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เพิ่มขึ้น จะทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวลดลง อาจเนื่องจากเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีถิ่นพำนักไม่ไกลจากประเทศไทยมากนัก สะดวกในการมาท่องเที่ยวในระยะเวลาจำกัด โอกาสที่จะมาเที่ยวก็ทำได้ง่าย จึงอาจเป็นสาเหตุให้การเดินทางมาแต่ละครั้งนั้นมีระยะเวลาพำนักสั้น ซึ่งถ้าเรามีนโยบายที่ดีพอที่จะยืดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้ยาวออกไปได้ ก็จะทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากขึ้นได้ ดังนั้นแนวนโยบายอาจออกมาในรูปของการส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวครบวงจร เช่น เมื่อมาเที่ยวประเทศไทยก็จะจัดการท่องเที่ยวในแหล่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ทั่วทั้งประเทศ เพื่อยืดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวออกไป โดยมีแบบแผนการท่องเที่ยวแบบต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกได้ และเมื่อมีรูปแบบการท่องเที่ยวนี้ขึ้นก็ต้องมีแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยกระจายข่าวสารข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้ถึงกลุ่มผู้บริโภคให้ได้มากที่สุด ซึ่งคาดว่าจัดการท่องเที่ยวแบบครบวงจรมีอยู่แล้ว แต่จุดที่จะกระจายข่าวสารข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้ถึงผู้บริโภคนี้อาจยังมีไม่พอ ดังนั้นนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการเพิ่มระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น น่าจะเน้นที่การกระจายของข่าวสารข้อมูลการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ให้มากขึ้น เพื่อในการมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวจะได้มีข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวมากขึ้น ทำให้การท่องเที่ยวแต่ละครั้งมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยนานขึ้น โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่นักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก เพราะว่ามีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวประเทศไทยมากเป็นอันดับ 1 และจากผลการศึกษาพบว่า ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นจะทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยลดลง เพราะระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ค่อนข้างสั้น ถ้าเราสามารถมีนโยบายในการยืดระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ออกไปได้ ก็จะทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวมากขึ้นด้วยเช่นกัน

3. จากผลการศึกษาพบว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลในการกำหนดระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยพบว่าถ้านักท่องเที่ยวมีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนและแม่บ้านมากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยลดลง ดังนั้นทางที่จะเพิ่มระยะเวลาพำนักเฉลี่ยจากปัจจัยตัวนี้สามารถทำได้ 2 ทางคือ เลือกรูปแบบเป้าหมายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอยู่ในกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่ 2 กลุ่มนี้ ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มนักศึกษา เป็นต้น เพราะจากตารางที่ 4.23 ซึ่งเป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกับอาชีพของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษามีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยค่อนข้างสูง คือส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 11-13 วัน หรืออีกทางหนึ่งคือส่งเสริมให้นักท่องเที่ยว 2 กลุ่มนี้มีระยะเวลาพำนักที่นานขึ้น ตัวอย่างของนโยบายที่จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยนานขึ้น อาจทำได้โดยส่งเสริมให้มีการจัดการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มแม่บ้านโดยเฉพาะ โดยทางรัฐบาลอาจมีการลดภาษีเป็นพิเศษให้กับผู้ประกอบการสำหรับรายได้ที่เกิดจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการสนใจและหาทางปรับปรุงคุณภาพการบริการ ความบันเทิง ตลอดจนวิธีชักจูงให้กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้มีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่การที่รัฐบาลจะมีนโยบายพิเศษในการลดภาษีสำหรับรายได้ที่เกิดจากนักท่องเที่ยวกลุ่มแม่บ้านได้ ก็ต้องมีวิธีที่รัดกุมเพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีของผู้ประกอบการด้วย

จากแนวนโยบายข้างต้น เป็นเพียงแนวทางหนึ่งของการนำผลการศึกษาวิจัยที่เป็นตัวกำหนดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งอาจทำให้นโยบายที่ออกมาจะมีผลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวดีขึ้นบ้างไม่มากนัก

เมื่อทำการเปรียบเทียบผลของการศึกษากับงานการศึกษาที่ผ่านมาแล้วพบว่า ผลการศึกษานี้เมื่อเปรียบเทียบกับงานการศึกษาของ บังอรรถน์ โรจนวรรณสินธุ์ ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแล้วพบว่า ปัจจัยบางตัวเช่น รายได้ เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทั้งการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย จากงานการศึกษาของ บังอรรถน์ โรจนวรรณสินธุ์ และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจากการศึกษานี้ จากการศึกษาทั้งสองพอสรุปได้ว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย และการใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ส่วนปัจจัยตัวอื่น ๆ ในการกำหนดการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีลักษณะแตกต่างกัน สำหรับงานการศึกษาของ Jud และ Joseph พบว่าต้นทุนในการเดินทางท่องเที่ยวมีผลกระทบอย่างมากกับจำนวนนักท่องเที่ยวมากกว่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษานี้ที่พบว่า ค่าใช้จ่ายหมวดสำคัญ ๆ ของนักท่องเที่ยวซึ่งก็เปรียบได้กับต้นทุนในการเดินทางท่องเที่ยว มีผลกระทบอย่างมากต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ส่วนผลการศึกษาของ Moncur ซึ่งลักษณะของการศึกษาค่อนข้างคลึงกันมาก แตกต่างกันตรงการเก็บข้อมูล งานของ Moncur ไม่ได้เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่มากับบริษัททัวร์ และตัวแปรอิสระบางตัว เช่น จุดประสงค์ที่มาของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาของ Moncur พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว คือ อายุ รายได้ และต้นทุนค่าที่พัก ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับผลของการศึกษานี้ในบางตัว คือ รายได้และต้นทุนค่าที่พัก แต่ในการศึกษานี้พบว่ามีปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวอีก 2 ตัว คือ จุดประสงค์ที่มาของนักท่องเที่ยวและสัญชาติ ซึ่งงานการศึกษาของ Moncur มีปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวอีกตัว คือ อายุ ซึ่งในการศึกษานี้ อายุไม่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ สำหรับจำนวนวันพำนักของนักท่องเที่ยว งานของ Moncur พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนวันพำนักของนักท่องเที่ยว คือ ต้นทุนค่าที่พัก ราคาและต้นทุนอื่น ๆ โดยมีผลในทางลบกับระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว โดยที่พบว่าปัจจัยอายุเพศ และฤดูกาลท่องเที่ยว ไม่มีผลต่อระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว ซึ่งในจุดนี้มีผลที่เหมือนกันคือ ตัวแปรต้นทุนค่าที่พัก และต้นทุนอื่น ๆ มีผลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว แต่การศึกษานี้มีตัวแปรจุดประสงค์ที่มาของนักท่องเที่ยว สัญชาติและอาชีพ มีอิทธิพลในการกำหนดระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวด้วย แต่ของ Moncurไม่มีปัจจัยเหล่านี้

สรุปได้ว่าผลการศึกษาของ Moncur มีลักษณะเหมือนกับการศึกษาในบางตัวแปร คือ
ปัจจัยทางด้านรายได้ ต้นทุนค่าที่พัก มีผลในการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเหมือนกัน
และปัจจัยทางด้านต้นทุนค่าที่พัก มีผลในการกำหนดระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่าง
ประเทศเหมือนกัน สำหรับตัวแปรอื่น ๆ มีลักษณะแตกต่างกัน